

Tactische versluiering en misleiding

ingeleid en bewerkt door R. C. REUHL, Luitenant-Kolonel van de Generale Staf

Inleiding

Zoals mede uit vorenstaand aforisme uit de oudste thans bekende krijgskundige verhandeling over de oorlogvoering blijkt, is misleiding sinds mensenheugenis in de oorlogvoering toegepast. De beginselen van de misleiding, die in de loop der eeuwen verder werden ontwikkeld zijn momenteel nog evenzeer van toepassing als in de oudheid. Een tegenhanger van de Griekse manoeuvre met het houten paard van Troje werd in de Tweede Wereldoorlog door de Duitsers toegepast, toen zij, verborgen in onschuldige uitzienende koopvaardijschepen, naar de Noorse havens voeren. Andere bekende voorbeelden uit de Tweede Wereldoorlog zijn o.m. het door de Engelsen binden van een Duits pantserkorps door het opstellen van een groot aantal dummy-tanks in de Noordafrikaanse woestijn; door camouflagemiddelen en maatregelen de indruk wekken, dat de watervoorzieningswerken bij Tobroek zouden zijn vernield; het door de Duitsers schijnbaar verleggen van de benedenloop van de Elbe teneinde de nachtelijke bombardementen op Hamburg te ontgaan.

De Engelsen gaven, tijdens de onlangs gehouden NAVO-oefening „Fallex”, een wijze van verplaatsing van een commandopost van een grote eenheid te zien, waarvan navolging de overweging waard is. Zij waaierden met de verschillende elementen in alle richtingen uit, zodat de lokale bevolking niet wist in welke richting zij zich verplaatsten en voorts het vormen van colonnes werd vermeden. Elk element volgde zijn eigen route naar de nieuwe commandopost, waar men weer uit verschillende richtingen binnenkwam, zodat men ook daar in het duister tastte omtrent hun richting van herkomst. Bovendien was de kwetsbaarheid tijdens de verplaatsing tot een minimum beperkt gebleven.

Ook aan Amerikaanse zijde wordt blijkbaar grote waarde aan de toepassing van versluiering en misleiding gehecht, getuige het feit, dat nagenoeg

„Alle oorlogvoering is op misleiding gebaseerd”

SUN TZU WU (500 v. Chr.)

iedere tactische operatie gepaard gaat met een misleidingsoperatie. Zij, die het Amerikaanse General Staff College volgden, kregen na het opstellen van een operatieplan regelmatig de vraag, hoe het tactische misleidingsplan luidde en welke troepen zij daarvoor aan de feitelijke operatie hadden onttrokken.

Het wil mij voorkomen, dat wij in onze KL aan deze aangelegenheid niet steeds die aandacht geven die zij verdient. Wel besteden wij veelal zorg aan de vereiste versluiering in de vorm van geheimhouding, dekking en maskering, doch tot feitelijke misleidingsoperaties komen wij als regel niet.

In verband hiermee is het wellicht nuttig onderstaand een overzicht te geven van de Amerikaanse opvattingen dienaangaande, die zijn vervat in de RB 101-1 van het General Staff College.

Algemeen

In een toekomstige oorlog zullen de tactische versluierings- en misleidingsoperaties, zowel bij gebruik van kernwapens als in geval van een conventioneel conflict, op onderstaande wijzen verschillen van soortgelijke operaties gedurende de Tweede Wereldoorlog.

1. Naar verwachting zullen de gevechtseenheden meer mobiel zijn dan tijdens de Tweede Wereldoorlog en daardoor in staat zijn de gevechtshandelingen sneller uit te voeren. De tactische versluierings- en misleidingsplannen dienen derhalve sneller te worden opgesteld dan in het verleden het geval was; voorts zal de gehele versluierings- en misleidingsoperatie in verhoogd tempo dienen te worden voorbereid en uitgevoerd.

2. Technische ontwikkelingen, in het bijzonder met betrekking tot de opsporingstechniek, openen nieuwe perspectieven om de vijand misleidende gegevens toe te spelen. Door zijn mogelijkheid om infrarooduitstraling op te sporen wordt

de vijand ontvankelijk voor misleiding d.m.v. nauwkeurig opgestelde schijnapparatuur, die eenzelfde reactie als de werkelijke apparatuur in de vijandelijke opsporingsapparaten teweegbrengt.

Projectielen die onze radarinstallaties tot doel hebben, kunnen naar geïsoleerde of tactisch minder belangrijke terreingedeelten worden afgeleid door inzet van schijnradars. Een schijnradar is aanmerkelijk eenvoudiger en goedkoper dan een echte radar, omdat alleen de uitzending van elektromagnetische golven van de vereiste hoedanigheid en golflengte van belang is.

Gelet op de hiervoren bedoelde technische vooruitgang, is de noodzaak tot versluiering en misleiding momenteel groter dan ooit tevoren. Het met succes toepassen van misleidingsmaatregelen is echter ook moeilijker geworden. De vele elektronische middelen, die bij de moderne strijdkrachten in gebruik zijn, kunnen door de vijandelijke gevechtsveldbewakings- en doelopsporingsapparatuur worden gelokaliseerd. Om een eenheid realistisch na te bootsen dient derhalve o.m. het elektronische klimaat van de betrokken eenheid te worden gesimuleerd.

3. Het, als gevolg van de mechanisatie, meer los van wegen opereren met gevechtsvoertuigen heeft een nieuw sporenprobleem opgeworpen. Kennis van onze beginselen omtrent het gebruik van deze terreinvoertuigen kan de vijand inzicht geven in het soort van de bij de sporen betrokken eenheden, hun sterkte alsmede de voorgenomen operaties.

4. Aangezien kernwapens de strijdkrachten een enorm vernietigend vermogen verlenen, zal de vijandelijke belangstelling in het bijzonder uitgaan naar onze activiteiten op dat gebied, zoals de aard van de lanceermiddelen en de ligging van de opslagplaatsen alsmede kernwapenvervoer en stellingen van waaruit deze wapens kunnen worden verschoten.

's Vijands voornaamste en meest gevarieerde inlichtingenactiviteiten zullen derhalve op onze kernwapen-activiteiten zijn gericht, waarbij ons in grote verscheidenheid mogelijkheden zullen worden geboden om hem te misleiden.

Onder strenge geheimhouding kunnen zowel werkelijke als schijnopslagplaatsen voor kernwapens worden gebouwd. Bepaalde verplaatsingen van gewone bevoorradingsgoederen kunnen onder zware bewaking en met beperking van het burgerverkeer worden uitgevoerd om de indruk van kernwapenvervoer te wekken. Door dit soort maatregelen kan de vijand worden misleid

ten aanzien van de ligging van de opslagplaatsen van kernwapens en de aard van de transporten.

Er bestaat verband tussen versluiering en misleiding enerzijds en psychologische oorlogvoering anderzijds. Beide zijn gericht op de vijand. De voornaamste verschillen liggen in het vijandelijke personeel waarop de activiteiten zijn gericht alsmede de middelen waarvan gebruik wordt gemaakt.

Tactische versluiering en misleiding wordt gericht op de vijandelijke commandant en diens staf en heeft tot doel deze te misleiden. Versluiering en misleiding worden tot stand gebracht door een verscheidenheid van misleidingsactiviteiten te ontwikkelen, die zijn bedoeld om de aandacht van de vijandelijke inlichtingen-verzamelorganen te trekken.

Tactische psychologische oorlogvoering wordt gericht op alle vijandelijke strijdkrachten en op ieder ander die zich op het nabije gevechtsveld bevindt, met uitzondering van eigen troepen. Door middel van radio, strooibiljetten, pers en geruchten wordt propaganda gemaakt.

De psychologische oorlogvoering biedt de opstellers van onze plannen o.m. middelen:

— ter beïnvloeding van het vijandelijk denken teneinde het meer ontvankelijk voor ons misleidend optreden te maken;

— ter ondersteuning van onze misleidende activiteiten door het verspreiden van gegevens, die onze misleidende aanwijzingen — die de vijand via zijn inlichtingenkanalen ontvangt — meer kracht verlenen of bevestigen.

Het is derhalve van belang, dat de tactische psychologische oorlogvoering op alle niveaus goed met het plan en de uitvoering van het misleidend optreden wordt gecoördineerd.

Operationele beschouwingen

Tactische versluiering en misleiding wordt door de commandant toegepast, teneinde zijn opdracht met een minimum aan verliezen v.w.b. personeel, materieel en tijd uit te voeren. Tactische versluiering en misleiding heeft tot doel de vijand iets te laten doen of iets te doen nalaten en wordt voornamelijk om de volgende redenen toegepast:

1. eigen troepen, materieel en inrichtingen voor vernietiging door vijandelijk vuur te behoeden;
2. een voortijdig bloot geven van 's vijands sterkte, opstelling en plannen uit te lokken;
3. de vijand aanleiding te geven tot het uitvoe-

ren van acties, die onze operaties gunstig beïnvloeden;

4. een gunstige situatie te doen ontstaan voor een bepaald soort operatie;
5. een maximum aan verrassing te bereiken;
6. vijandelijke voordelen inzake personeel, materieel en tactische opstelling te compenseren;
7. vijandelijke munitieverspilling uit te lokken, in het bijzonder van kernwapens.

De commandant stelt het *misleidingsdoel* vast, d.w.z. hij bepaalt wat hij wenst, dat de vijand zal doen of nalaten te doen. Vervolgens ontwerpt de G3 een *misleidingsbeeld*, t.w. een korte samenvatting van hoe hij wenst, dat de vijand onze toestand zal beoordelen. Het misleidingsbeeld wordt gebaseerd op door de vijand via zijn inlichtingenkanalen te ontvangen gegevens, die hem ertoe moeten brengen zodanig te reageren als in het misleidingsdoel is gesteld.

Het maken van versluierings- en misleidingsplannen wordt als regel als een gewone stafwerkzaamheid uitgevoerd. Voor bepaalde versluierings- en misleidingsoperaties kan echter een afzonderlijke planninggroep worden gevormd. De plannen kunnen de inzet van speciale versluierings- en misleidingseenheden betreffen en/of de inzet van gevechts- en verzorgende eenheden, die uitsluitend ten behoeve van de misleidingsoperaties worden gebruikt.

Indien het misleidingsplan gelukt, begunstigt het de operatie. Het is afgestemd op de werkelijke operatie en draagt bij tot het slagen daarvan. Het plan dient echter van dien aard te zijn, dat — indien het geen succes heeft — het niet tevens de werkelijke operatie doet mislukken. Aan elk misleidingsplan is een bepaald weloverwogen risico verbonden. De mate van dit risico dient bij aanvaarding van het misleidingsplan te zijn getoetst en geaccepteerd.

Het misleidingsplan wordt even zorgvuldig voorbereid als het operatieplan. Het is een nauwkeurig, scherp omlinjd en doelmatig plan. Aangezien grove en opvallende methoden snel worden ontdekt en doorzien, dient het misleidingsplan een plausibel en realistisch optreden te beogen. Grove misleidingsmethoden kunnen op zichzelf echter ook weer een misleiding vormen en als zodanig worden gebruikt.

Versluiering en misleiding kan niet volgens een vast patroon tot stand worden gebracht. Er kunnen slechts bepaalde grondbeginselen worden vastgelegd, volgens welke dient te worden gehandeld. De middelen ter misleiding zijn nage-

noeg onbeperkt. Bij de keuze daarvan wordt zoveel mogelijk vindingrijkheid betracht en een maximaal gebruik gemaakt van de beschikbare hulpmiddelen. Het effect van tactische versluiering en misleiding hangt uiteraard meer af van afwisseling van de te gebruiken methoden dan van de veelvuldigheid van toepassing. Herhaalde, stereotiepe toepassing van bepaalde methoden of bepaalde middelen leidt spoedig tot onbruikbaarheid daarvan, tenzij zij als zodanig op zichzelf weer als misleiding dienen.

De prijs van een goede misleiding kan worden uitgedrukt in potentieel, dat aan andere taken moet worden onttrokken, alsmede in verlies aan personeel, materieel en tijd in verhouding tot de invloed van de misleiding op de werkelijke operatie.

Het vermogen om te voorzien wat de waarschijnlijke vijandelijke reactie zal zijn is bepalend voor het succes van versluiering en misleiding. Om de waarschijnlijke vijandelijke reactie juist te waarderen moet de staf, die is belast met het opstellen van het misleidingsplan, in staat zijn zich in de gedachten van de vijand te verplaatsen. Er moet tegen worden gewaakt, dat men, zich verplaatsende in de vijandelijke situatie, van eigen gezichtspunt uit gaat oordelen. Het zich indenken van het vijandelijke gezichtspunt is slechts mogelijk indien men een grondige kennis heeft van de vijandelijke volksaard en het vijandelijke militaire apparaat. In het bijzonder het vijandelijke inlichtingenapparaat dient nauwkeurig te worden bestudeerd, aangezien ons misleidingsbeeld via deze kanalen aan de vijandelijke commandant en staf moet worden overgebracht. Met betrekking tot de vijandelijke kenmerken en gewoonten moet worden beslist, welke zich het beste en welke zich het minste voor misleiding lenen.

Aangezien de waarschijnlijke vijandelijke reactie culmineert in de persoon van de vijandelijke commandant, is diens waarschijnlijke reactie doorslaggevend. Een minder standvastige commandant kan op onze misleiding reageren, waar een standvastige veteraan onze inspanning volledig zal negeren, tenzij deze bijzonder overtuigend is. Sommige commandanten maken zich overdreven zorgen, anderen zijn juist overdreven behoedzaam; het is daarom van belang het karakter van de commandant van de tegenpartij te kennen, en te weten in welke mate hij zijn ondercommandanten vrij laat, welke tijd hij nodig heeft alvorens te reageren en in hoeverre zijn angst voor onbekende situaties zijn reacties beïnvloedt.

Dit zijn slechts enkele persoonlijke karaktertrekken van de vijandelijke commandant, waarmee de opstellers van misleidingsplannen rekening dienen te houden. Eén enkele bekende karaktertrek van de vijandelijke commandant is dikwijls van meer belang dan een volledig overzicht van zijn militaire loopbaan.

Bij de beoordeling van 's vijands mentale ontvankelijkheid voor misleiding moet rekening worden gehouden met de mogelijke nauwkeurigheid waarmee hij op het voorgenomen tijdstip op de hoogte is van de toestand. Dit stelt ons in staat de gesimuleerde toestand realistisch en plausibel te doen schijnen in het kader van zijn beoordeling van onze toestand. Hoe minder de vijand van onze feitelijke toestand weet, d.w.z. hoe meer resultaat onze veiligheids- en contra-inlichtingenmaatregelen hebben gehad, des te ontvankelijker is de vijand voor misleiding.

Indien er inlichtingensectoren zijn, waar de vijand weinig of niets van te weten is gekomen, zal hij daar moeilijkheden in vrezen en juist in die sectoren bijzonder kwetsbaar voor misleiding zijn. Bedoelde sectoren kunnen met redelijke mate van zekerheid worden bepaald door o.m.:

- ondervraging van krijgsgevangenen en achterblijvers;
- na te gaan, waar de vijand zijn luchtverkenningen concentreert;
- verbindingsinterceptie.

Het is van essentieel belang van bedoelde sectoren gebruik te maken.

In sommige gevallen kan het vijandelijke denken d.m.v. de psychologische oorlogvoering zodanig worden beïnvloed, dat het gevoelig wordt voor misleidingsactiviteiten, die zonder psychologische voorbereiding zouden zijn weerstaan.

De vijand moet de vereiste tijd worden gegeven om op ons misleidingsplan te reageren. Hij moet voldoende tijd krijgen om ons misleidingsbeeld te kunnen vormen, onze activiteiten te kunnen analyseren en daarop te kunnen reageren op de door ons vooraf bepaalde, en voor hem nadelige wijze. Teneinde de vijand op het gewenste tijdstip te laten reageren moeten de misleidingsplannen en de uitvoering daarvan derhalve tijdig tevoren worden geïnitieerd. De tijdsduur, gedurende welke misleiding doeltreffend werkt, is beperkt. Aangenomen moet worden, dat als de vijand bemerkt, dat de toestand zich anders ontwikkelt dan hij had verwacht, hij geheel of gedeeltelijk geen geloof meer aan onze misleidingsactiviteiten zal hechten. Om de waarschijnlijke

onze misleiding doeltreffend zal werken, is kennis vereist van 's vijands psychologische instelling en diens vermogen tot het verkrijgen van inlichtingen. Genoemde tijdsduur varieert van enkele uren bij toepassing van een eenvoudige schijnmanoeuvre tot mogelijk enkele dagen bij tijdsduur te kunnen bepalen, gedurende welke nabootsing van een rivierovergang.

Tactische versluiering en misleiding vereisen strikte geheimhouding. Verstrekking van inlichtingen betreffende het plan dient tot het hoogst nodige te worden beperkt. Het is een gebiedende eis, dat de vijand generlei aanduiding omtrent een eventuele misleiding krijgt. Dit zou ertoe kunnen leiden, dat de vijand aan een bepaald gebied of een bepaalde eenheid meer dan gewone aandacht zou schenken, hetgeen uiteindelijk de compromittering van het plan tot gevolg zou kunnen hebben. In bepaalde gevallen kunnen lagere eenheden en personeel onkundig worden gelaten van hun deelneming aan de versluiering en misleiding, waardoor zij meer tot het scheppen van een realistische sfeer zullen bijdragen en de kans op compromittering vermindert. In andere gevallen kunnen het bij de deelneming vereiste enthousiasme en realisme het noodzakelijk maken de lagere eenheden volledig op de hoogte te stellen. In operatiebevelen moet bij het noemen van de voorgenomen misleiding de nodige omzichtigheid worden betracht.

Tactische versluiering en misleiding wordt op alle niveaus voortdurend toegepast door middel van o.a. dekking en maskering, het gebruik van schijnopstellingen en schijninrichtingen alsmede van middelen om de aandacht te trekken. Actieve tactische misleidingsmaatregelen moeten aansluiten op operaties daarvóór en daarna. Dit grondbeginsel maakt het noodzakelijk, dat misleidingsoperaties in een bepaalde fase geleidelijk aflopen. Het misleidingsplan moet zodanig soepel zijn, dat de misleiding kan worden beëindigd zonder dat de vijand ontdekt, dat het een misleidingsoperatie betrof.

De vijandelijke reactie op onze misleiding zal niet altijd in overeenstemming zijn met onze verwachtingen dienaangaande. Het werkelijke operatieplan, dat door de misleiding wordt ondersteund, dient daarom voldoende soepel te zijn om een onverwacht misleidingssucces uit te buiten en tevens bescherming te bieden tegen een eventueel mislukken van het misleidingsplan.

Tactische versluiering en misleiding dient op een realistische en aanvaardbare wijze te worden uitgevoerd en moet logisch in de algemene toestand

passen. Het realisme, waarmee de misleidingsmaatregelen worden uitgevoerd, moet de vijand aanleiding geven om d.m.v. andere kanalen naar bevestiging daarvan te zoeken. Het misleidingsbeeld dient de vijand daarom op verschillende wijzen (via meer dan één kanaal) te worden toegespeeld. Misleidingsoperaties dienen ook realistisch en plausibel in de tactische toestand te passen. Het aan de vijand voorschotelen van een weliswaar realistische situatie, die echter redelijkerwijze niet door de vijand kan worden verondersteld en die niet wordt geacht tot onze mogelijkheden te behoren, heeft weinig kans een vijandelijke reactie uit te lokken.

Commandant en staf

Commandant

De commandant van een divisie, legerkorps en leger is verantwoordelijk voor de uitvoering van de tactische versluierings- en misleidingsopdracht die hij van een hogere commandant heeft ontvangen alsmede voor het maken van plannen voor en de uitvoering van dergelijke operaties in zijn eenheid. In uitzonderlijke gevallen kan deze commandant de enige officier in de eenheid zijn, die weet, dat de eenheid voor een versluierings- en misleidingsoperatie is ingezet. Als regel zal hij echter zijn verschillende stafofficieren nodig hebben om hem bij het plan terzijde te staan.

Staf

De G1 is als regel belast met de personeelsaangelegenheden betreffende de deelneming aan gevechtsmisleiding.

De G2 neemt, gecoördineerd met andere secties, deel aan het maken van misleidingsplannen en het bepalen van procedures en methoden ter misleiding van de vijand. Hij is eveneens belast met de behandeling van de contra-inlichtingen aangelegenheden betreffende de versluierings- en misleidingsoperaties.

De G3 is, in nauw overleg met de G2, belast met de leiding en coördinatie van het maken van versluierings- en misleidingsplannen. Hij stelt de tactische beoordeling van de versluiering en misleiding op en maakt het tactische versluierings- en misleidingsplan (zie afb. 1 en 2). De G3 moet deze werkzaamheden zeer nauw met de G2 coördineren, zodat het eindresultaat een volledig geïntegreerd werkstuk van de G2 en G3 wordt. De G4 is belast met de logistieke steun aan de versluierings- en misleidingsplannen. Aangezien voor deze steun bijzondere voorzieningen nodig

kunnen zijn en de steun aan de feitelijke operatie niet nadelig erdoor mag worden beïnvloed, is het gewenst de plannen daarvoor tijdig tevoren op te stellen.

De officier van het militair bestuur/civiele zaken adviseert met betrekking tot het effect van het versluierings- en misleidingsplan op de burgerbevolking en ten aanzien van het verschaffen van plaatselijk aanwezig materiaal, dat bij de uitvoering van het plan kan worden gebruikt.

Tactische beoordeling van de versluiering en misleiding

De tactische beoordeling van de versluiering en misleiding is een logisch en ordelijk onderzoek van alle factoren die van invloed zijn op de misleidingsmogelijkheden teneinde tot een beslissing te komen omtrent het versluierings- en misleidingsplan, dat de tactische operatie het meest begunstigt.

Gegrond op de opdracht van de eenheid bepaalt de commandant in grote lijnen het misleidingsdoel en brengt dit, als richtlijn, ter kennis van zijn staf. Aan de hand van deze richtlijn stelt de G3, met behulp van de G2, gelijktijdig met de overige stafbeoordelingen, de beoordeling van de versluiering en misleiding op. Bij het maken van zijn beoordeling en het nemen van zijn beslissing neemt de commandant de aanbevelingen van de G3 in overweging.

De beoordeling van de versluiering en misleiding verschilt in die zin van de tactische beoordeling van de toestand, dat onder vijandelijke mogelijkheden de vijandelijke inlichtingenmogelijkheden worden vermeld, die de vijand in staat stellen kennis te nemen van ons misleidingsbeeld; tevens worden, in voorkomend geval, die tactische vijandelijke mogelijkheden vermeld, die de aanname of verwerping van een bepaald misleidend optreden kunnen beïnvloeden. In paragraaf 3 wordt een analyse van elk van onze misleidingsmogelijkheden gemaakt, waarbij in beschouwing worden genomen de vijandelijke inlichtingenactiviteiten, de vijandelijke tactische reactie en de eigen uitvoering.

De G3 kan de beoordeling schriftelijk of mondeling, geheel of in gedeelten aan de commandant presenteren. Bij het opstellen van de beoordeling coördineert de G3 met de andere generale stafsecties, in het bijzonder met de G2, en met de betrokken speciale stafofficieren.

CLASSIFICATIE

Ex nr
Eenheid
Plaats
Dtg, maand, jaar

TACTISCHE BEOORDELING VAN DE VERSLUIERING EN MISLEIDING

Kaarten en documenten:

(voor zover nodig voor een goed begrip van de beoordeling)

1. OPDRACHT

- a. Vermeld de tac opdracht van de eenheid.
- b. Vermeld het doel van de tac versluiering en misleiding, d.w.z. de gewenste vij reactie.

2. TOESTAND EN WIJZEN VAN OPTREDEN**a. Beschouwingen**

Onderzoek de feiten en veronderstellingen, welke de keuze van ons versluisend en misleidend optreden kunnen beïnvloeden.

Neem daarbij in beschouwing: weer, terrein, toestand vij (samenstelling, sterkte, dispositie, recente en huidige opmerkelijke activiteiten, eigenaardigheden en beperkingen) en eventuele andere factoren, welke van invloed kunnen zijn.

b. Vijandelijke mogelijkheden

Vermeld de vij mogelijkheden, welke de vij in staat stellen de door ons gewenste aanwijzingen omtrent ons misleidingsbeeld te verkrijgen. (Waardoor hij vermoedelijk tot de door ons gesuggereerde onjuiste conclusie t.a.v. ons meest waarschijnlijke optreden zal geraken).

Vermeld in voorkomend geval tevens de vij mogelijkheden, welke de aanneming of verwerping van een bepaald misleidend optreden kunnen beïnvloeden.

c. Eigen misleidingsmogelijkheden

Vermeld alle doelmatige misleidingsmogelijkheden, waartoe de eigen tr in staat zijn.

3. ANALYSE INVLOED VAN VIJANDELIJKE MOGELIJKHEDEN OP DE EIGEN MOGELIJKE WIJZEN VAN OPTREDEN

Bepaal de voor- en nadelen van de eigen misleidingsmogelijkheden, door achtereenvolgens telkens één eigen misleidingsmogelijkheid aan de verschillende vij mogelijkheden te toetsen. Neem daarbij o.m. in beschouwing: de vij inln-activiteiten, de vij reactie, en de eigen uitvoering.

4. VERGELIJKING VAN DE EIGEN MOGELIJKE WIJZEN VAN OPTREDEN

Vermeld achtereenvolgens van iedere eigen misleidingsmogelijkheid de voor- en nadelen en vergelijk deze.

Formuleer, als conclusie, welke eigen wijze van misleidend optreden de meeste kans van slagen heeft en de eigen tac operatie het meest begunstigt.

5. VOORSTEL

Geef een beknopte formulering van de gekozen wijze van misleidend optreden waarbij, voor zover dit voor een goed begrip noodzakelijk is, antwoord wordt gegeven op de vragen WIE, WAT, WANNEER, HOE en WAAROM.

Rang
Handtekening
NAAM
G3

Bijlage A: Situatie-oleaaf.

CLASSIFICATIE*Afb. 1 Model***Slotaantekening**

Zoals reeds in de inleiding naar voren werd gebracht, wil het mij voorkomen, dat aan de onderwerpelijke materie in brede kringen van de KL nimmer die waarde werd toegekend, die daaraan ongetwijfeld moet worden gehecht. Juist voor naar verhouding zwakkere strijdkrachten kan een succesvolle toepassing van de misleiding van onschatbare waarde zijn, waarbij de gedachten in het bijzonder uitgaan naar de inzet van betrekkelijk goedkoop dummymaterieel, zowel in de Nationale Sector (bruggen, vliegvelden enz.) als in het Legerkorps. Voorts lijkt het gewenst in

onze voorschriften meer de nadruk op de toepassing van versluiering en misleiding te leggen.

Aangezien onze stafdienst voor een groot deel op Amerikaanse leest is geschoeid, passen de aan de uitvoering van versluiering en misleiding verbonden stafwerkzaamheden alsmede de betrokken bijlagen zonder meer in ons staftechnisch systeem. Het ligt dan ook in het voornemen van de Directeur van de HKS de betrokken autoriteiten voorstellen in deze zin aan te bieden. Deze publikatie beoogt om voorshands reeds meer bekendheid aan dit onderwerp te geven en de belangstelling daarvoor te vergroten.

CLASSIFICATIE

DE VERSPREIDING VAN DE IN DEZE
BIJLAGE VERVATTE GEGEVENS DIEN
TOT HET MINIMUM NOODZAKELIJKE
TE WORDEN BEPERKT

Ex nr
Eenheid
Plaats
Dtg, maand, jaar
Nr

Bijlage.... (VERSLUIERING EN MISLEIDING) bij OPERATIEBEVEL Nr .. van ..

Kaarten:

Vermeld serienr, editie (uitg), land, schaal, kaartbladnr.

Documenten:

Te gebruiken documenten, welke niet als bijln zijn opgenomen.

Slagorde:

Vermeld, indien van belang, de formaties waarin het personeel of de eenheden zijn opgenomen welke uitsluitend voor de versluisings- en misleidingsoperatie worden gebruikt. In voorkomend geval kunnen tevens de namen en rangen van de betrokken commandanten worden vermeld.

1. TOESTAND

a. Vij

In voorkomend geval wordt naar de inlnbijl verwezen.

Tevens wordt een gedetailleerde opsomming gegeven van de vij inln-mogelijkheden en beperkingen, waarbij de kenmerken van de verzamelpennen en organen worden vermeld.

b. Eigen tr

Omvat gegevens omtrent andere eigen tr dan die welke organiek deel van de eenheid uitmaken of onder bevel daarvan worden gesteld, zulks voor zover het optreden van deze tr van invloed is op het effect van het versluisings- en misleidingsplan en op het resultaat van de misleidingsoperaties.

c. Afwijkingen org verband

Vermeld de voor het versluisings- en misleidingsplan in te zetten onderdelen, welke aan de eenheid zijn onttrokken of onder bevel van de eenheid zijn gesteld, zulks onder vermelding van het tijdstip waarop de bevelswisseling plaats vindt.

2. OPRACHT

Vermeld de taak (taken) welke moet(en) worden uitgevoerd en de doelstelling daarvan, d.w.z. het misleidingsbeeld.

3. UITVOERING

a. Misleidingsplan

b. t/m .. Opdracht(en) aan elke eenheid, die aan de versluisings- en misleidingsoperatie deelneemt.

x. Coörd bepalingen

Opdrachten en aanwijzingen welke voor twee of meer eenheden gelden.

4. VERZORGING

Vermeld speciale vzgmaatregelen op het geb van pers en log m.b.t. de versluisings- en misleidingsoperatie. Gedetailleerde vzgaanwijzingen ter uitvoering van het versluisings- en misleidingsplan kunnen in een bijvoegsel worden opgenomen. Ook kan naar een van kracht zijnd vzgbevel worden verwezen.

5. BEVELVOERING EN VERBINDINGEN

a. Bevelvoering

Plaatsen van cpn, welke ter misleiding worden gesimuleerd.

Bevelsverhoudingen welke ter misleiding worden gesimuleerd.

b. Vbden

Als regel wordt verwezen naar een vbdbijl, waarin aanwijzingen betreffende versluisings- en misleidingsvbden zijn vervat.

c. As van vbd

Indien van toepassing wordt de misleidende as van vbdn vermeld.

Rang van de c
NAAM

Kvo

Bijln:

Verzendlijst

Wmk: Handtekening

NAAM

G3

CLASSIFICATIE

Afb. 2 Model